

Dr. Staudt Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Normáljatszám **141435**

Érvényes: **2017 MÁRC 13.**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani az Igazságügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Miért tesznek a magyar jogszabályok jelentős különbséget bíró és bíró között, a nyugdíjak tekintetében?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Közismert, hogy a bírák kényszernyugdíjazását megelőzőn, a 2012. év előtti nyugdíj megállapítások következtében, a nyugállományban került bírák hátrányos helyzetben kerültek, amely miatt jelentős igazságtalanságok alakultak ki a bírói nyugdíjak körében. Ez a körülmény egyrészt adódik a korábbi alacsony bírói fizetésekből, és azokból a rendelkezésekből, melyek a bruttó fizetések nettó állományát megállapították.

Álljon itt példaként egy 2012. év előtt nyugdíjba ment kúriai tanácselnök helyzete, aki hetvenes évek végén lett a Legfelsőbb Bíróságon bíró, 3900 Ft-os havi bruttó fizetéssel.

Nyugdíjba menetelekor bruttó 800.000 Ft fizetése volt, aminek 50% kapta kézhez nettóként a különböző levonások után. Jelenlegi nyugdíja 195.000 Ft, a 2017. évi emeléssel együtt. Egy 2012. évben nyugalmazott törvényszéki elnöknek a nyugdíja alig haladja meg az utolsó nettó fizetésének a 30%-át. Mindez egyértelműen igazságtalan egy felelősségteljes, magas képzettséget igénylő életpálya után, arról nem is beszélve, hogy a bírácoknak a törvényi összeférhetetlenségek miatt mellékjövedelmük sem lehetett. A bírácok oktatási, művészeti, sport és tudományos tevékenységen kívül más, kereső foglalkozást nem végezhetnek. A bírácok ennél fogva nem tudnak jelentős vagyont gyűjteni, amely a nyugdíjas éveikben kiegészíthetné őket.

Sajnos információim szerint a bírácok érdekképviselői szerve, a Magyar Bírói Egyesület 2012 óta ezzel a témával nem foglalkozott, noha álláspontom szerint nem csak az aktív és nyugalmazott bírácok társadalom szempontjából fontos a kérdés, hiszen csak úgy tartható fenn a független, pártatlan és korrupció mentes bírácokkodás, ha a társadalom anyagilag is megbecsüli a bírácokat. Ennek okán szeretném felhívni Miniszter Úr figyelmét a kérdésre, és várom intézkedését az ügyben.

Javaslom, hogy a jelenlegi méltánytalan helyzet megváltoztatására, a bírácok nyugdíját visszamenőleg is a nyugdíjazást közvetlenül megelőző 12 hónap alatt kifizetett illetmény és illetmény jellegű juttatások figyelembevételével állapítsák meg. Amennyiben jelenleg fizetett nyugdíjak összege eltér ettől a számítási módtól, akkor a bírácok szolgálati nyugdíjpótlékra legyen jogosult, a bírácok szolgálati idejének is függvényében. Természetesen megfontolható lenne az is, hogy a szolgálati nyugdíjpótlék folyósítása szünetelne a tudományos, művészeti, irodalmi, oktatási, sport, műszaki alkotói munkából származó jövedelmek kivételével, ha a nyugdíjas bírácok, nyugdíjazása után rendszeresen, kereső foglalkozást folytat.

A fenti korrekcióval kiküszöbölhető lenne az az igazságtalanság, hogy a korábban nyugdíjba ment bírácok nyugdíja jóval alacsonyabb az utolsó 12 havi illetményük, és illetmény jellegű juttatásukhoz viszonyítva, mint a közelmúltban nyugdíjazott bírácoké. A nyugdíjrendezéssel megoldódna a bírácok életpálya kérdésének egyik rendszeresen kifogásolt része is, ráadásul anélkül, hogy a nyugdíj törvényt általánosan módosítani kellene, egyúttal hazánk megfelelné az Európai Bizottság 12. számú irányelvének is, amely szerint, a bírácok nyugdíjnak az utolsó havi jövedelmet kell megközelítenie. Orvosolná a Nemzeti Bírácok Egyesületek Nemzetközi Szövetségének már 2006-ban, Valenciában hozott azon megállapítását is, hogy Magyarországon a bírácok nyugdíjhelyzete sérti a bírácok függetlenség elvét. Megszűnne az a méltatlan helyzet, hogy a bírácoknak jelentős életszínvonal esésben kelljen eltölteniük nyugdíjas éveiket, vagy ennek elkerülése végett, korábbi hivatásához képest méltatlan munkavállalásra kényszerüljenek, ami a testületre is árnyékot vethet.

Felhívom Miniszter Úr figyelmét arra is, hogy a jelenlegi helyzet különösen aránytalan a katonai tanácsokban szolgálatot teljesítő bírákhoz, vagyis az egykori katonai bíróságok hadbíróihoz képest. Bár a hadbíróóságok megszűntek, integrálódtak a törvényszékekbe, de az oda kinevezett bírák megőrizték a korábban megállapított nyugdíj-privilegiumaikat, ami a jövedelmük nyolcvan százalékát kitevő nyugdíjat jelent. Gondolom belátja Ön is, hogy semmi nem indokolja ezt a megkülönböztetést, és természetesen nem a katonai tanácsok bíráit kellene megfosztani ettől a lehetőségtől, hanem a többi bíró méltánytalan helyzetét kellene kiküszöbölni!

Fentiekre tekintettel kérdezem Miniszter Urat, hogy tisztában vannak-e a fenti, bírói nyugdíjakat érintő problémával, és ha igen, akkor tervezik-e áttekinteni és megváltoztatni a jelenlegi méltánytalan rendszert?

Budapest, 2017. március 13.

Tisztelettel,

Dr. Staudt Gábor
Jobbik